випускників значно зменшується. Тому подаються наступні шляхи вирішення цих проблем:

1) Відбір, переклад та поширення навчальних курсів і методичних посібників кращих зарубіжних університетів, з максимально можливою уніфікацією навчальних програм за зарубіжними стандартами. Перегляд і уніфікація спеціальностей, а також введення нових спеціальностей що відповідають потребам індустрії з інформаційних технологій.

2) Налагодження та широке використання інституту запрошених професорів. Необхідно налагоджувати обмін викладачами з провідними зарубіжними університетами, підтримувати участь викладачів вищої школи в роботі міжнародних конференцій, міжнародних комітетів з питань освіти і стандартизації.

3) Підтримка можливості обміну студентами і їх навчання за кордоном. Надання допомоги студентам провінційних вищих навчальних закладів, завдяки якій вони можуть завершити освіту в кращих навчальних закладах країни, особливо на етапах магістратури та аспірантури.

4) Створення зразкових центрів програмування і інформаційних технологій на базі декількох кращих кафедр і факультетів, які повинні визначити високі стандарти підготовки кадрів. Їх необхідно створювати при тих університетах, у яких існують сильні математичні школи і школи в галузі програмування. Центри повинні насамперед виконувати наступні завдання:

- розробку, експериментальну перевірку і поширення навчальних курсів (лекцій, семінарів, практикумів) та методичних посібників;
- організацію перепідготовки професорсько-викладацького складу кафедр програмування та вищих навчальних закладів, в яких ведеться навчання спеціалістів з інформаційних технологій.

Створення таких центрів потребує значних інвестицій, проте саме ці інвестиції можуть виявитися найбільш ефективними для підйому української економіки на основі створення і випуску продукції високих технологій.

УДК 37.018.46

МАРІНУШКІНА О.Е.

УДОСКОНАЛЕННЯ СКЛАДОВИХ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПРАКТИЧНИХ ПСИХОЛОГІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ У ПРОЦЕСІ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ

Зміна соціально-економічних умов життя сучасного суспільства, оновлення системи утворення вимагають якісно нового рівня професіоналізму фахівців і, зокрема, фахівців психологів. В зв’язку з цим особливе значення придбаває проблема як підготовки висококваліфікованих кадрів, так і оцінки

професійною компетентності практичних психологів, готових теоретично і практично вирішувати професійні завдання, що уміють створювати, застосовувати і коригувати систему професійною діяльності.

Актуальним питанням на даний момент в нашій країні являється оцінювання професійною компетентності практичних психологів, визначення проблем і шляхів їх рішення.

Професійна компетентність психолога розглядається як складна психологічна освіта, яка виступає основою його успішної професійної діяльності, включає систему діяльнісно-рольових (знання, уміння і навички) і особових (професійно важливі якості) характеристик.

Психолог освіти являється для педагогів і учнів не тільки носієм психологічних знань. Його оцінюють з позиції відповідності ідеальному образу людини, що утілює в життя позитивні результати, що досягаються їм за допомогою ефективних психологічних методик і технологій. Особливість і складність психологічної спеціальності припускає особливі вимоги до змісту і форм підвищення кваліфікації психологів в державній системі.

Сьогодні у нас успішно проводяться науково - практичні семінари, конференції, семінари з проблем становлення професіоналізму з елементами тренінгу; майстер - класи психологів з наступною рефлексією учасників-колег; організовується створення відеоматеріалів на основі демонстрації передового психологічного досвіду, інформаційної бази даних, створено психологічний форум-консиліум, де можна актуалізувати проблемні питання та отримати відповіді, проводяться тематичні семінар-чати, працює веб-блог тощо.

Мотивацію професійного самовдосконалення фахівців можна визначити як сукупність усіх спонукань і умов, які детермінують, направляють і регулюють процес професійного самовдосконалення фахівця.

Під розвитком мотивації професійного самовдосконалення фахівців слід розуміти перехід від аморфної однорівневої системи спонукань до складної ієрархічно побудованої, від вузької тимчасової сфери дії спонукання до самовдосконалення, до автономного мотиву самовдосконалення, перетворення окремих спроб у роботі над собою в постійно діючий процес, образ мислення фахівця.

Доцільно виділити наступні основні напрями ефективного впливу на процес розвитку мотивації професійного самовдосконалення фахівців:

1. Формування позитивних мотиваційних установок на професійне самовдосконалення;
2. Формування міцних знань, умінь і навичок в роботі по професійному самовдосконаленню;
3. Актуалізація потреб професійного самовдосконалення у фахівців в процесі провідної діяльності.

Окрім того, встановлено, що відсутність чітких критеріїв щодо оцінки праці фахівців, багато з них (особливо, молоді спеціалісти) самовпевнено вважають, що мають хорошу підготовку до виконання основних функціона-

льних обов'язків, що не відповідає дійсності. Практика підтверджує, що вихід на високий рівень мотивації професійного самовдосконалення фахівців блокується через:

1. відсутність знань про психологічні механізми самосвідомості;
2. відсутність знань про зміст, структуру і логіку процесу професійного самовдосконалення;
3. відсутність знань про основні методи і прийоми самовдосконалення;
4. психологічну непідготовленість, боязнь новизни, критики, труднощів у розвитку своєї особистості;
5. відсутність досвіду у вирішенні конкретних завдань особистого самовдосконалення.

При формуванні навичок і умінь професійного самовдосконалення добре зарекомендувала себе *система специфічних конкретних впливів в ході мотиваційних тренінгових програм:*

Таким чином, одним з основних шляхів актуалізації спонукань самовдосконалення є цілеспрямоване моделювання і розвиток ситуацій самовдосконалення, які дають можливість працівникам постійно стикатися з необхідністю активно розширювати і застосовувати наявні знання, уміння і навички, коли фахівці попадають в умови, які вимагають від них сформованих професійно значущих якостей. Систематичність і регулярність дій в подібних ситуаціях буде сприяти розвитку мотивації професійного самовдосконалення фахівців.

Важливим шляхом актуалізації спонукань самовдосконалення є його зовнішнє та внутрішнє стимулювання.

УДК 378

МОРГУН Ю.С., БРИК Т.О., канд.пед.наук

ГЕНЕРАЛІЗАЦІЯ КОМПОНЕНТІВ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВИКЛАДАЧА ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДО ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Викладачу іноземної мови можливість орієнтуватись у сучасному суспільстві, формування здатності швидко реагувати на запити часу, продуктивності та конкурентноздатності на ринку праці – формування готовності удосконалюватися відповідно до змін, які постійно відбуваються в сучасному інформаційному суспільстві та в системі освіти, зокрема, надає набуття відповідних компетентностей.

Серед учених, які досліджують питання фахової підготовки педагога, переважає розуміння, що інформаційна компетентність викладача є однією з найголовніших складових його професійної компетентності (В.І. Лозова,